

РЕШЕНИЕ

№ 2357

гр. София, 21.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 108-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА
КЪНЕВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. МАРТИНОВА
като разглежда докладваното от МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА КЪНЕВА
Административно наказателно дело № 20221110213333 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е въз основа на постъпила жалба от Б. Б. Б. с ЕГН ***** срещу наказателно постановление /НП/ № 42-0002280/25.07.2022 г., издадено директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – гр. София, с което на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтПр/ на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41 от 04.08.2008 г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация и на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАвтПр му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 23а, предл. 2 от ЗАвтПр.

В жалбата се моли за отмяна на издаденото срещу него наказателно постановление с твърдения за неправилност и незаконосъобразност. Твърди, че при съставянето на АУАН са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които на самостоятелно основание обуславят отмяната на атакуваното НП, а именно непълно и неточно описание на твърдените нарушения, както и липса на описание на обстоятелствата на тяхното осъществяване. Жалбоподателят твърди, че процесното транспортно

средство не било управлявано лично от него, а от трето лице, което притежавало необходимата карта за квалификация на водач. Присъствието си на мястото на установяване на нарушенията обяснява с осъществяването на контрол над използването на автобуса в качеството си на негов наемодател. По отношение втората наложена му глоба застъпва тезата, че представянето на транспортното средство пред комисия за класификация не било задължение на неговия водач или наемодател, а на управителя на съответното търговско дружество, в чиято власт е било отдадено по силата на наемно правоотношение. От съда се иска отмяна на обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна – Директорът на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Съдът, след като извърши цялостна преценка на събраните в хода на делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, като съобрази изложените в жалбата доводи, прие за установено следното от фактическа страна:

На 15.05.2017 г. на жалбоподателя Б. Б. Б. била издадена карта за квалификация на водач с № P173994 със срок на валидност 5 години. Към 15.06.2022 г. срокът на валидност на същата вече бил изтекъл и към посочената дата жалбоподателят не притежавал валидна карта за квалификация на водач.

Към 19.05.2021 г. жалбоподателят бил управител на търговско дружество „БББ-РЕЙСИНГ“ ООД с ЕИК 175109769, което притежавало моторно превозно средство - автобус марка „Бова“, модел „ФХД 15-430“ с рег. № ****. За посоченото МПС на 19.05.2021 г. било издадено Удостоверение за категоризиране на автобусите по международната система за класификация, приета от Международния съюз за автомобилен транспорт (IRU) с № 946 със срок на валидност до месец май 2022 г. С договор за отдаване на автобуса под наем от 01.02.2022 г. „БББ-РЕЙСИНГ“ ООД в качеството си на наемодател предоставил за неограничен срок ползването на транспортното средство в полза на наемателя „АМИГОС БУС“ ЕООД.

На 15.06.2022 г. около 09:15 часа в гр. София, на ул. „Плакалница“ пред 49-то ОУ „Бенито Хуарес“ свидетелят Ю. С. Б., заемащ длъжност „инспектор“ в Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – гр. София съвместно със своя колега Б.Н.Б. извършили проверка на водача на автобус марка „Бова“, модел „ФХД 15-430“ с рег. № ****, собственост на „БББ-РЕЙСИНГ“ ООД, с който се извършвал случаен превоз на деца (ученици) със заверено копие на лиценз на Общността № 3106800003. Видно от изготвения пътен лист серия БА с № 578686, превозът се осъществявал от превозвач „АМИГОС БУС“ ЕООД по маршрута гр. София – с. Конска с време на излизане от гаража 08:00 часа на 15.06.2022 г. Водач на автобуса бил Б. Б. Б.. При извършената проверка жалбоподателят представил карта за

квалификация на водач № P173994, чийто срок на валидност бил изтекъл. Свидетелят Б. констатирал също така, че издаденото на превозното средство удостоверение за класификация/категоризиране (IRU)с № 946, издадено на 19.05.2021 г., било валидно до месец май 2022 г. и към датата на проверката също било с изтекъл срок на валидност.

С оглед горните обстоятелства свидетелят Б. счел, че жалбоподателят е извършил две административни нарушения и на същата дата съставил срещу жалбоподателя Б. Б. акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия А-2012 с № 324508/15.06.2022 г. Актът бил изготвен в присъствието на един свидетел – присъствал при установяване на нарушението и впоследствие предявен за запознаване на жалбоподателя, който го подписал с отбелязване, че има възражения.

Въз основа на фактическите констатации от акта, на 25.07.2022 г. директорът на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – гр. София издал срещу жалбоподателя Б. обжалваното наказателно постановление № 42-0002280/25.07.2022 г. Препис от наказателното постановление бил връчен на санкционираното лице на 28.09.2022 г., а на 11.10.2022 г. била депозирана и жалба срещу него.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ на събрания по делото доказателствен материал, а именно: показанията на свидетеля Ю. С. Б., пътен лист серия БА № 578686/15.06.2022 г., удостоверение за категоризиране на автобусите по международната система за класификация, приета от Международния съюз за автомобилен транспорт (IRU) с № 946 от 19.05.2021 г., договор за наем на МПС – автобус марка „Бова“, модел „ФХД 15-430“ с рег. № ****, справка актуално състояние на „БББ-рейсинг ООД“, карта за квалификация на водач на МПС Н.М., трудов договор за Н.М., длъжностна характеристика за длъжността „инспектор“ в РД „АА“ – София, заповед № 110/01.04.2022 г. на изпълнителния директор на ИА „АА“, заповед № РД-08-30/24.02.2020 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, справка от информационната система на ИА „АА“ относно издадени карти за квалификация на водач за Б. Б., справка за трудови договори на Б. Б..

Изложената фактическа обстановка се установява по категоричен начин от показанията на свидетеля Ю. Б. и приложените по делото писмени доказателства. Свидетелят пресъздава пред съда личните си възприятия, свързани с извършената проверка. Съдът кредитира заявеното от Б., че при поискване му е била предоставена от страна на водача карта за квалификация с изтекъл срок на валидност, който срок той отразил в съставения АУАН. Посоченото обстоятелство намира опора в събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателствени средства и по-конкретно справката от ИА „Автомобилна администрация“ относно издадени на водача Б. карти за квалификация на водач, от която може да се направи извод, че към датата на проверката – 15.06.2022 г. същият не е имал издадена валидна карта за квалификация на водач. Що се отнася до възражението на жалбоподателя, че не той, а друго лице, притежаващо валидна карта за квалификация на водач е

управлявало автобуса по време на проверката, съдът намери същото за неоснователно. От показанията на свидетеля Б. е видно, че по време на проверката именно жалбоподателят се е представил като водач на автобуса; същият е стоял до него, докато учениците са се качвали в превозното средство. Отделно от това, по делото е представен пътен лист за пътуване с маршрут София – с. Конска, дата 15.06.2022 г., осъществен с автобус марка Бова, с рег. № ****, в който пътен лист като единствен водач на автобуса е посочен жалбоподателят Б. Б.. Същият е положил подпис при приемането на автобуса. Представените по делото карта за квалификация на водач на Н.М. и трудов договор не установяват по никакъв начин, че именно това лице е било водач на процесния автобус към момента на проверката, а установяват единствено, че посоченото лице е служител на дружество „Амгос бус“ ЕООД и че същият притежава валидна карта за квалификация на водач – обстоятелства, неотносими към предмета на доказване по делото.

Съдът кредитира и събраните по надлежния ред на чл. 283 от НПК писмени доказателства – от удостоверение за квалификация (категоризация) IRU № 946/ 19.05.2021 г. се установява срокът му на валидност – месец май 2022 г., както и че същото е издадено на дружеството „БББ Рейсинг“ ООД.

Приобщените по делото длъжностна характеристика, заповед № 110/01.04.2022 г. на изпълнителни директор на ИА „АА“ и заповед № РД-08-30/24.02.2020 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията установяват компетентността на актосъставителя и на административнонаказващия орган.

Изисканата от ИА „АА“ справка - извлечение от информационната система на Агенцията, удостоверява последователно всички издавани на лицето Б. Б. карти за квалификация на водача с посочване на пореден номер, текущ статус и дата на издаване.

Въз основа на така направените фактически изводи съдът прие следното от правна страна:

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок от връчването на наказателното постановление (препис от същото е получен от санкционираното лице на 28.09.2022 г., а жалбата е изпратена по пощата на 11.10.2022 г.), от процесуално легитимирано лице и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това свое правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи. Компетентността на актосъставителя произтича от чл. 92, ал. 1 от ЗАвтПр, тъй като със заемането на длъжността „инспектор“ при РД „АА“ – гр. София

същият попада в категорията „длъжностно лице“ по смисъла на чл. 91, ал. 1 от Закона, част от чиито задължения е и съставянето на АУАН при констатирани нарушения. Видно от т. 6 на представената по делото заповед № РД-08-30/24.02.2020 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, директорът на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ е оправомощен да издава НП за установени нарушения на подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на ЗАвтПр, а видно от заповед № 110/01.04.2022 г. на изпълнителния директор на ИА „Автомобилна администрация“, към 25.07.2022 г. тази длъжност е изпълнявал именно Д.И.Б.. При издаване на наказателното постановление не са нарушени давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Неоснователно е възражението на жалбоподателя срещу процесуалната годност на АУАН и НП – и двата документа съдържат ясно и точно описание на вменените на жалбоподателя нарушения с посочване на обстоятелствата, при които са извършени, като на същите е дадена правна квалификация, съответстваща на конкретните нарушения. Съдът не намира, че жалбоподателят е бил изправен пред затруднение да разбере какви точно нарушения се твърди да е извършил.

По отношение на нарушението по т. 1 от НП:

Съгласно чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози, водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без издадено за моторното превозно средство удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, заверено копие на лиценз на Общността, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва с глоба в размер на 2 000 лв. при първо установено по поредност нарушение. Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41/04.08.2008 г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация /Наредба № 41/04.08.2008 г., Наредбата/ предвижда задължението за водачите на моторни превозни средства, за управлението на които се изисква свидетелство за управление на моторно превозно средство от категории C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D или DE, когато с тези превозни средства се извършват обществени превози, превози за собствена сметка или пътна помощ, да отговарят на изискването за квалификация на водача и да притежават карта за квалификация на водача за съответната категория или сертификат за водач на моторно превозно средство за обществен превоз на товари по шосе. В настоящия случай моторното превозно средство, чието управление е установено от контролните органи, е проектирано и конструирано за превоз на повече от 8 пътници плюс водача, съответно попада на категория D (арг. от 21, т. 5 от ППЗДвП), а същевременно актосъставителят правилно го е отнесъл към категория M3, която е въведена с чл. 149, ал. 1, т. 2, б. „В“ от ЗДвП за нуждите на одобряването на типа превозни средства. По делото безспорно се установи, че в момента на извършване на проверката -

15.06.2022 г. жалбоподателят Б. Б. е представил на контролните органи карта за квалификация на водача с № P173994, издадена на 15.05.2017 г. със срок на валидност 5 години /арг. от разпоредбата на чл. 7б, ал. 1 от ЗАвтПр/, като към инкриминираната дата – 15.06.2022 г. същата е била с изтекъл срок, следователно към посочената дата жалбоподателят е осъществявал случаен превоз на пътници без валидна карта за квалификация на водач. Обстоятелството, че на по-късен етап – на 24.06.2022 г. ва Б. Б. е била издадена нова карта за квалификация на водач № P327381 не санира извършеното и не изключва обективната съставомерност на деянието на жалбоподателя като нарушение на чл. 2, ал.1 от Наредба № 41/04.08.2008 г.

Напълно несъстоятелни са релевираните от жалбоподателя възражения, че същият не е бил водач на процесното МПС, а само негов собственик, както и че към момента на проверката автобусът не е бил в движение, а в покой. Авторството на деянието се подкрепя от всички налични доказателствени източници, в това число приобщения по делото пътен лист, както и събраните гласни доказателствени средства, съобразно които контролните органи са установили Б. в непосредствена близост до превозното средство, а самият той лично е потвърдил, че е водач на автобуса. Обстоятелството дали МПС е било в движение или в състояние на покой съдът намира за ирелевантно към казуса, като единственият съответен на установеното нарушение факт е изпълнението на обществен превоз на пътници по предварително зададен маршрут.

От субективна страна нарушението е извършено в условията на несъзнавана непредпазливост. Жалбоподателят е действал небрежно, като не е съзнавал, че притежаваната от него карта за квалификация на водача е била с изтекъл срок на валидност, но е бил длъжен предварително да се убеди в редовността на документите си и е могъл преди да започне извършването на превоза да установи, че не разполага с валидна карта за квалификация, респ. да не извършва превоза при липсата на този изискуем документ.

За извършеното нарушение законодателят е предвидил глоба в абсолютен размер от 2 000 лева /съвпадаща с размера на наложената от АНО/, поради което въпросът за нейното намаляване не подлежи на обсъждане.

Извършеното от жалбоподателя нарушение не разкрива белезите на маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Не са налице данни, от които да се направи извод, че констатираното нарушение е с по-ниска степен на обществена опасност от останалите нарушения от същия вид, а напротив - то разкрива типичната такава, взета предвид от законодателя при определяне на административното наказание за извършеното нарушение. Последващото издаване на нова карта за квалификация в случая е без правно значение.

По отношение на нарушението по т. 2 от НП:

С разпоредбата на чл. 23а, пр. 2 от ЗАвтПр законодателят е въвел императивното изискване случайните превози на деца и/или ученици /какъвто е и процесния/ да се извършват само с автобуси, за които има издадено удостоверение за категоризация по системата за международна класификация на автобусите за туризъм на Международния съюз по автомобилен транспорт

(IRU). Както вече беше посочено разпоредбата на чл. 93, ал.1 т.1 от ЗАвтПр посочва, че водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без издадено за моторното превозно средство удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, заверено копие на лиценз на Общността, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва с глоба 2000 лв. - при първо нарушение. По делото по несъмнен начин се установи, че на инкриминираната дата с управлението от жалбоподателя автобус е бил извършван обществен превоз на деца /ученици/, като за автобуса към 15.06.2022 г. не е имало валидно издадено удостоверение за категоризация по системата за международна класификация на автобусите за туризъм на Международния съюз по автомобилен транспорт (IRU) - издаденото такова с № 946 е било валидно до края на месец май 2022 г. Както вече беше изяснено по-горе водач на автомобила е бил именно жалбоподателят Б.. Същият е извършил обществен превоз на пътници – случаен превоз на деца /ученици/ с маршрут София – с. Конска с автобус, за който не е имало издадено валидно удостоверение за категоризация по системата за международна класификация на автобусите за туризъм на Международния съюз по автомобилен транспорт (IRU), с което от обективна страна е осъществил състава на вмененото му нарушение.

От субективна страна нарушението е извършено по непредпазливост. И тук жалбоподателят е действал небрежно, като не е съзнавал, че удостоверението за категоризация по системата за международна класификация на автобусите за туризъм на Международния съюз по автомобилен транспорт (IRU) за управлението от него автобус е било с изтекъл срок на валидност, респ. че към момента на проверката за автобуса няма издадено валидно такова, но е бил длъжен предварително да се убеди в редовността на документите си и е могъл преди да започне извършването на превоза да установи, че не разполага този изискуем от закона /чл. 23а, пр. 2 от ЗАвтПр/ документ.

Обстоятелството, че законът не е вменил задължение на водача да представи автобуса за преглед и категоризирането му не изключва отговорността му за извършването на случаен превоз на деца с автобус, за който не е издадено такова удостоверение. Разпоредбата на чл. 93, ал.1 т.1 от ЗАвтПр предвижда административна отговорност именно за водачите на моторно превозно средство, които извършват обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и които всякога и независимо от своите работодатели/възложители са длъжни да следят за редовността на документите, които се изискват от регламент на европейските институции, от ЗАвтПр и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Удостоверението за категоризация на автобуса, което не е било представено безспорно попада в документите, изискуеми от този текст на закона и за извършването на обществен превоз на пътници без този документ отговорност носи водача на превозното средство /в този смисъл е и практиката на касационната инстанция, вкл. и обективизирана в Решение №

1737 от 17.03.2022 г. на АдмС - София по адм. д. № 11198/2021 г., решение № 7297 от 15.12.2020 г. на АдмС - София по адм. д. № 8336/2020 г., Решение № 5576 от 24.10.2012 г. на АдмС - София по адм. д. № 4969/2012 г./ Ето защо правилно АНО е ангажирал административнонаказателната отговорност лично на водача Б..

Процесното нарушение не разкрива белезите на маловажен случай и чл. 28 от ЗАНН не следва да се прилага.

За извършеното от жалбоподателя Б. Б. нарушение му е наложена предвидената в закона глоба в размер на 2000 лева. Посоченият размер е определен от законодателя в абсолютен размер, съвпадащ с този, наложен от АНО, поради което въпрос за намаляване на глобата не може да се поставя.

По изложените съображения съдът намери, че обжалваното наказателно постановление е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал.9 вр. ал. 2 т.5 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 42-0002280/25.07.2022 г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – гр. София, с което на жалбоподателя Б. Б. Б., ЕГН ***** на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтПр/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41 от 04.08.2008 г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация и на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАвтПр на жалбоподателя Б. Б. Б., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 23а, пр. 2 от ЗАвтПр.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. София в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му от страните на основанията, предвидени в НПК, по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____